

Γιάννης Σταθάς που επιστρέφοντας στον τόπο του, δολοφονήθηκε το 1812 στη Μπούκα Αμφιλοχίας. Το χωριό της Αιτωλοακαρνανίας Δωύνιστα, πήρε το όνομά του. Και τα ανδραγαθήματά του έμειναν θρυλικά στην ιστορία και τα δημοτικά μας τραγούδια, όποις και η γαλανόλευκη πρώτη σημαία του.

Πηγές: Νικολάου Τέλωνα, «Οι Πρόμαχοι της Πατρίδος Βελτινοί Αγωνιστές του '21, Έκδοση Ιεραποστολικού Συλλόγου Αμφιλοχίας «Ο Κυρηναίος», Αμφιλοχία 2004

Αλεξάνδρα Καρυκόστα - Αριδένη «Κλέφτες και Αρματολεί του Ορεινού Βάλτου», Αργέντιο 2004

Γιάννης Σταθίδης: σ' Έλληνας κουρτάρος των Μικρασιατικών ακτών (1758-1812) κείμενο: Φωλίστιορ https://www.isturikathemata.com/2020/04/blog-post_26.htm

Του Γιάννη του Σταθά

Μαύρο καράβι' αρμένιζ' 'ς τα μερη της Κασάντρας.

Μαύρα παννιά το σκέπτεων και τονρανού σημαία.

Κι' ουπρές κορβέττα μ' άλικη σημαία του προβγαίνει.

"Μάνα, φωνάζει, τις παννιά, ρήξε τοις γάμπιαις κάτω.

-Δεν τα μαϊνάρω τα παννιά κι' ουδέ τα ρήχνω κάτω.

Μη με θηρεύετε νιόνυφη, νύφη να προσκυνήσω;

Εγώ είμαι ο Γιάννης του Σταθά, γυμπρός των Μπουκουβίλαι,

Τράκο, λεβένταις, δώσετε, απίστους μη φοβάστε. "

Χ' οι Τούρκοι βόλτα έρρηξαν κ' εγέρισαν την πλάρη.

Πρότος ο Γιάννης πάτηξε με το σπαθί 'ς το χέρι.

'Σ τι μπούνια τρέχον αίματα, το πέλαο κοκκινίζει,

κι' αλλι! αλλάχ ει απιστοι κράζοντας προσκυνούνε.

Το Δημοτικό τραγούδι περιγράφει εύγλωττα την επίθεση του στολίσκου του Σταθά σε αντίον μιας τουρκικής κορβέτας στα παράλια της Χαλκιδικής. Το συμβόλιο συμπίπτει με την ανάρτηση της πρώτης Ελληνικής σημαίας, με τον λευκό σταυρό στη μέση και τα γαλανά τετράγωνα στα τέσσερα άκρα της, της σημαίας που υφάνθηκε στη Μονή Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Σκιάθο και υψώθηκε στη συνέχεια στα περίφημα «μαύρα καράβια» του Σταθά και των αρματολών συντρόφων του. Με τον δελεασμό χρηματικής αμοιβής και την υπόσχεση αιμηστίας, η Πύλη και ο Σουλτάνος επιχείρησαν να σταματήσουν τον τολμηρό στόλο αλλά δεν τα κατάφεραν. Στη διάλυσή του έπαιξε εντέλει καθοριστικό ρόλο το δριμύ ψύχος του 1807, υποχρεώνοντας τους φλοιογερούς Έλληνες να συνεχίσουν από ξηράς τον αγώνα τους. Η συγκινητική ανάμνηση της πρώτης εκείνης γαλανόλευκης σημαίας της ελεύθερης θάλασσας, ωστόσο, παραμένει ολοζώντανη στο νησί της Σκιάθου.